

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEWEIDE GESCHIEDENIS

Klucht in 3 bedrijven

door

Wilfried van Lint

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 1522

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

Gerard Delafouchette, uitbater van hotel-restaurant ‘Gai Repos’

Micheline Delafouchette, zijn echtgenote

Roberto, hulpkok

Constant Brackman, geneesheer-psychiater

Josée, zijn echtgenote

Jacky Demesmaeker, leraar

Monique, zijn echtgenote

Hilaire Vrelust, bevriend priester

Mijnheer Leblanc, onverwachte gast

Meisje, onverwachte gast

De personages van Hilaire Vrelust en van Mijnheer Leblanc kunnen als dubbelrol door één acteur worden vertolkt.

Mijnheer Leblanc draagt dan een kleine snor.

Het stuk werd gecreëerd op 2 mei 1985 door toneelgroep Streven uit Mortsel in een regie van Luc Philips.

DECOR

De hal van een hotelletje in de Ardennen. Klein en knus. V eel eiken balken en rustieke meubelen. Schuin rechts is de ingang, via een klein halfdoorzichtig tochtvrij portaal. Links de balie. Op de balie een bel, een plastic staandertje met zichtkaarten. Achter de balie een deur met de vermelding ‘Service’.

Achteraan, centraal gelegen, de toegang tot het restaurant.

Achteraan rechts vertrekt een trap die, via een klein tussenplatform waar vestiaire en toiletten zich bevinden, naar de eerste verdieping leidt.

De verdieping ziet men als een overloop waarop kamer 4 en 5 uitgeven.

Centraal in hal een viertal armstoelen rond een laag tafeltje. Aan de muren en ook boven in de gang zijn kleinere geweien opgehangen.

EERSTE BEDRIJF

Zaterdagavond, voor het souper.

1e scène : Waarin een gewei wordt opgehangen en de gasten aankomen.

2e scène : Waarin men jus de passion drinkt en waarin het menu wordt voorgelezen.

TWEEDE BEDRIJF

Zaterdagavond, tijdens en na het souper.

Waarin onverwachte gasten voor enige verwarring zorgen en waarin twee priesters in één bad zitten.

DERDE BEDRIJF

Zaterdagnacht en zondagmorgen.

1e scène : Waarin de heer Vrelust zijn avonturen vertelt en waarin de patron een brief ontdekt.

2e scène : Waarin méér dan één hartenwens van de patron in vervulling gaat.

E E R S T E B E D R I J F

Eerste tafereel

(De bazin bevindt zich achter de balie, bezig met administratief werk. Het is zaterdagavond, eind september. Als het doek opgaat staat de patron op een plooiladder met het hoofd juist onder het grote gewei dat hij zopas boven de inkomdeur heeft opgehangen.)

PATRON : Micheline! *(geen reactie)* Micheline! *(De bazin kijkt langzaam op.)* Wel, hoe vind je het?

BAZIN : Hij schijnt goed te hangen Gerard.

PATRON : Geloof het of niet: daar droom ik al jaren van!

BAZIN : Wéét ik Gerard dat je daar al jaren van droomt... Hij zit toch goed vast neem ik aan...

PATRON : Wees gerust Micheline. Je weet... als ik iets doe.....

BAZIN : Al die drukte over een gewone hertenkop.

PATRON : Dit is een buitengewone hertenkop. Dit is het gewei van een CAPREOLUS IMPERATOR.

BAZIN : Dan hoop ik dat hij tenminste stevig vasthangt jouw 'Imperator'!

PATRON : Die komt nooit meer los.

BAZIN : Ik schrik me nog eens dood van al die enge beesten.

PATRON : Enge beesten. Je vergeet dat je praat over een Capreolus Imperator! *(De telefoon rinkelt.)* Laat maar... Trouwens, ik speel al jaren met de idee een Capreolus Imperator te bezitten... *(Neemt de hoorn op)* Al van sinds ik een kleine jongen was speelde ik ermee. *(Praat nu in de hoorn)* Hotel du Gai Repos. U spreekt met de patron, Gerard Delafouchette.... Zeker mevrouw. *(tot bazin)* Schat... *(van de hoorn weg)* Geef eens iets om te schrijven... Schat! *(Opnieuw bij het gesprek)* Nee, dat was tot mijn echtgenote, mevrouw. U weet hoe dat gaat mevrouw: honderd stylo's in huis tot je er een nodig hebt. Ik noteer... Voor zes... Van vrijdagavond tot zondagmiddag... het weekend van

vijftien november... Inderdaad mevrouw, dat klopt: ons hotel is gezocht voor zijn rust. Even kijken... (*bladert in de agenda*) ... 15 november... Ja... het is uw geluksdag mevrouw... precies de laatste drie vrije kamers! In orde! Tot kijk mevrouw. (*legt op, tot zijn vrouw*) De eerste reservaties voor november. Het komt traag op gang dit jaar. (*Consulteert zijn uurwerk*) Lieve hemel, al zo laat! (*Plooit de ladder dicht en wil de hal verlaten.*) Doe me een plezier en kijk eens hoe het in de keuken verloopt met de kookkunsten van dat Italiaans wonderkind...

BAZIN : (*roept*) Roberto! Roberto!

ROBERTO : (*Op vanuit de keuken, een Italiaans wijsje fluitend*) Pronto signora! Ecco mi!

BAZIN : Daar ben je Roberto. Mijn man vroeg zich af of alles in orde was in de keuken.

ROBERTO : (*Met een brede grijns, een 'louche' in de linkerhand.*) In de keuken mevrouw? Eccelente! Ottimo! Oppe wiertje mevrouw. (*Op ernstige toon*) Het is te zék: nu wél. Een uur gelèden nog niet hoor! Dan zat ik nog met de puree!

BAZIN : Puree? Wat is er dan mee?

ROBERTO : De puree was okee mevrouw. Maar ik zat in de puree.

BAZIN : In de puree?

ROBERTO : Si. In de puree. Mét de court-bouillon.

BAZIN : De court-bouillon... Vergeten op te zetten?

ROBERTO : Verkeet àf te zetten mevrouw. Is intussen hersteld hoor! (*Krijgt het gewei in het oog.*) Mamma mia! Is dat van...?

BAZIN : Dat is inderdaad de laatste aanwinst van mijn man.

ROBERTO : Ik dacht het mevrouw... Euh, de generaal zal blij zijn! Ik bedoel uw man.

BAZIN : Hij weet met zijn geluk geen blijf Roberto. Luister eens, ik kom je dadelijk wel helpen als ik hiermee klaar ben. Maar die papieren, altijd maar die papieren...

ROBERTO : (*Toenadering zoekend*) Oh maar, als ik het voor het zeggen had, dat is nu niet het geval, maar moest ik het voor het zeggen hebben...

BAZIN : Wat dan Roberto?

ROBERTO : Dan zou ik alle papier afskaf mevrouw...

BAZIN : Alle papieren?

ROBERTO : Alle papier si! Om oe plezier te doen.

BAZIN : (*vertederd*) Roberto...

ROBERTO : Altijd die papiere! Che scandalo! Stupido pezzo di carte! Idiote papieren!

(*Maakt aanstalten om terug naar de keuken te gaan.*)

BAZIN : Ik kom dadelijk hoor. Nu Philibert er niet is wordt het voor ons allemaal natuurlijk een stuk lastiger.

ROBERTO : (*Keert op zijn stappen terug.*) Oh maar mij geeft het niet mevrouw, ik wil wel dubbel zo hard werken!

BAZIN : Weet je, ik ben 's avonds altijd zo moe... En Gerard die dan nog zo laat beneden blijft...

ROBERTO : Ik ben 's avonds ook bekaf mevrouw, om eerlijk te zijn. Bék-af. Stanco! Wist u dat ik 's avonds soms te moe ben om 'spaghetti' te zeggen? Wist u dat?

BAZIN : (*Achteloos, asbakken op het tafeltje zettend.*) Gerard gaat nooit slapen voor twaalf uur. Daarom slapen we al een tijdje apart.

ROBERTO : (*slikt*) A-ap-apart... ik... heu...

BAZIN : Wat is er jongen?

ROBERTO : Ik begrijp het, mevrouw.

BAZIN : Wat begrijp je?

ROBERTO : Ik bedoel... ik heb het begrijp mevrouw!

BAZIN : Goed dan. (*zucht*) Ik begrijp anders niet wat je bedoelt.

ROBERTO : (*kijkt op zijn uurwerk*) Accidenti! De court bouillon!

BAZIN : Wéér vergeten àf te zetten?

ROBERTO : Vergeten op te zetten mevrouw. (*Haast zich naar de keuken, op het ogenblik dat de patron terug binnenkomt.*)

PATRON : Micheline, ik vergat het je te vragen. Packolet? (*Bazin kijkt op*) Packolet? Is hij komen leveren? Packolet is toch gekomen?

BAZIN : Hij is komen leveren.

PATRON : Uitstekend. Op Packolet kan je een huis bouwen. Steeds even stipt. Zeg eens... Je hebt toch genoeg Coquilles genomen?

BAZIN : Nee Gerard.

PATRON : Goed dat jij aan alles denkt. Ik kreeg het even benauwd.

BAZIN : Ik heb géén Coquilles genomen Gerard.

PATRON : We zouden hier een mooi figuur slaan zonder Coquilles.

BAZIN : Ik heb er géén genomen Gerard.

PATRON : Wat zeg je? Wat zeg je me dààr? Je maakt een grapje.

BAZIN : Ik-hèb-geen-Coquilles-genomen-Gerard.

PATRON : (*stotterend*) Ma-ma-ma... Maar hoe kan ik het weekend in zonder Coquilles? Leg me dàt eens uit! Zonder onze grote specialiteit! Timbale de Coquilles St. Jacques à la façon de Gerard !

BAZIN : Nee Gerard, géén Timbale dit weekend!

PATRON : Waarom denk je dat de klanten naar hier komen misschien?

BAZIN : Voor jouw Coquilles.

PATRON : Als we ooit een ster krijgen, waaraan zullen we die te danken hebben?

BAZIN : Aan jouw Coquilles.

PATRON : Precies. Maar waarom néém je er dan geen. (*klagerig*) En zeggen dat ik uitstekend gehumeurd was vandaag. Er moet altijd iets scheefgaan hier. Nooit kan hier eens alles op wieltes lopen!

BAZIN : Er waren namelijk eergisteren klachten over jouw Coquilles.

PATRON : Klachten? Onmogelijk! Over mijn Coquilles? Dat is uitgesloten! Van wie?

BAZIN : Dat koppel uit Brussel. Die monsieur Landru.

PATRON : (*trionfantelijk*) Daar heb je het al! Dat is om te beginnen al geen koppel!

BAZIN : Best mogelijk Gerard maar...

PATRON : Landru! Hah! Onbetrouwbaar figuur! Komt hier vier keer per jaar met een andere vrouw. Vier keer met een andere 'cocotte'... En dan maar kritiseren! Weet je wàt? Dat doet ie vast om de aandacht van zijn Coquilles af te leiden...

BAZIN : Best mogelijk Gerard maar...

PATRON : Dat die niet meer vers zijn zou me niks verwonderen! Zijn gezicht staat me niks aan. Zo'n zinnelijke trek rond zijn mond. Ik vraag me trouwens af wat die meneer Landru met al die dames uitspookt!

BAZIN : Ach, hij wilde zich vast eens laten opmerken... Hij zei het vriendelijk hoor, hij maakte zelfs een grapje... Hij zei; 'Madame, ce n'est pas une Timbale de Coquilles St. Jacques mais une Timbale de Caoutchouc St. Jacques!'

PATRON : En dat vind jij grappig. Caoutchouc. En waarom geen beton? Bij madame Landru, gehaktballen en Frankfurter worsten. En 's morgens een boterham met sirop de Liège! Bij de échte madame Landru! Hij moest beschaamd zijn! Caoutchouc St. Jacques! (*Ziet de louche, neemt ze op.*) Wat is dat hier?

BAZIN : Dat is een louche...

PATRON : Dat is louche! Komt hij zijn saus nu hier al opwarmen tegenwoordig? (*opnieuw bij het Coquilles-probleem*) Kritiek op mijn Coquilles. Je moet maar lef hebben!

BAZIN : Misschien waren ze iets te lang gekookt Gerard, dan worden ze hard, ik heb Roberto er over gesproken...

PATRON : (*Verstijft van de gruwelijke mededeling.*) Wat hoor ik daar? Gekookt? Hoorde ik je goed? Een Coquille wordt gestoomd!

BAZIN : Te lang gestoomd dan.

PATRON : Een Coquille koken is ze vermoorden.

BAZIN : Goed Gerard gestoomd.

PATRON : Als je een Coquille kookt wordt ze altijd hard. Het kleinste kind weet dat. Waar is die kok? Zich gaan verbergen natuurlijk.

BAZIN : Dus heb ik wat meer forellen genomen Gerard.

PATRON : Roberto! Forellen. Ik vermoord hem.

BAZIN : Ja Gerard, kan ik het helpen? Dan moet je de mensen maar forellen aanpraten vanavond.

PATRON : Roberto! Kom onmiddellijk hier!!!

BAZIN : Dat is toch je specialiteit: de mensen wat aanpraten...

PATRON : Mijn specialiteit is Timbale de Coquilles St. Jacques à la façon de Gerard! Roberto!

ROBERTO : (*vanuit de keuken*) Subito! Pronto signore!

PATRON : Roberto laat alles vallen en kom onmiddellijk hier!! (*Gerinkel weerklinkt uit de keuken. De patron verstijft. Roberto op met een brede glimlach.*)

ROBERTO : Hebt u geroep menier?

PATRON : Hier zie! (*poeslief*) Hier brave jongen! Kom eens bij uw patron beste vriend... (*Slaat zijn arm over Roberto's schouder.*) Alles in orde jongen?

ROBERTO : Alles in orde menier.

PATRON : *(tot zijn vrouw)* Alles in orde zegt hij! *(tot Roberto)* Geen klachten, Roberto?

ROBERTO : Ik klaag niet gemakkelijk menier, zo ben ik niet...

PATRON : Hoor je dat, Micheline? Hij klaagt niet gemakkelijk! Kostelijk is ie!

ROBERTO : Waarom altijd klagen zegt mia madre...

PATRON : Een brave vrouw, je madre, daar is geen twijfel over... Maar het gaat nu tussen jou en mij vriendje!

ROBERTO : U bedoelt... tussen ons menier Gerardo.

PATRON : Juist ja. Tussen ons. *(Op zijn tenen wippend.)* Ik verneem hier namelijk zopas Roberto, dat de Coquilles eergisteren te hard waren.

ROBERTO : *(ongelovig)* Te h ard menier...

PATRON : *(beaamt)* Te h ard Roberto.

ROBERTO : Eerlijk gezegd meneer Gerardo, daar sta ik paf van. Als u nu gezegd had: te weinig hard!

PATRON : Te weinig hard beste vriend is nog te zacht uitgedrukt.

BAZIN : Mijn man bedoelt: keihard.

PATRON : Precies. Rubber. Het woord 'caoutchouc' is zelfs gevallen...

ROBERTO : Porca mis ria! Ma signore...

PATRON : Zwijg Roberto, nagel van mijn doodskist! Ik spreek! Dat is hier hulpkok, nu mijn zoon Philibert bij het leger is, dat is hier hulpkok in een van de b este restaurants...

BAZIN : ... zonder ster...

PATRON : In een van de b este restaurants van het land en...

ROBERTO : Maar menier ik...

PATRON : *(roept)* Silence! Rotkok! Je zwijgt! Caoutchouc St. Jacques. Hoe vind je dat z elf? Caoutchouc St. Jacques! Wat dacht je? Ik zal die Coquilles voor meneer Landru eens even 'aldente' koken? Wel?? Vooruit geef antwoord!

ROBERTO : ... Ik...

PATRON : Zwijg! Anarchist! Maar het toppunt is dat ik zoiets pas langs omwegen verneem. Dat staat hier in mijn keuken maar wat Italiaanse liedjes te fluiten, zijn uren af te tellen in plaats van schotels te cre eren, de ene stommiteit na de

andere en dan maar trachten om het zaakje stil te houden... Knap jongen, bijzonder knap! Gefeliciteerd hoor!

ROBERTO : (*bescheiden*) Grazie signor Gerardo.

PATRON : Zijn er misschien nog zaken die je voor je patron verzwijgt? Wél?!

Antwoord! Is er soms nog iets dat je voor me verbergt?

ROBERTO : (*nadenkend*) Niets... dat me zo dadelijk te binnen schiet...

BAZIN : Kom, laat Roberto nu maar opnieuw aan het werk gaan...

PATRON : Als ik uitgesproken ben! Wél! Hou je me soms nog iets verborgen?

ROBERTO : Moeilijk te zeggen menier Gerard. Want zegt u eirlijk: Wat is verberk en wat isse niet-verberk?

BAZIN : Dadelijk staan de eerste gasten hier en dan is het weer de grote jacht.

PATRON : Hij zal gaan als ik het zeg! Wat krijgen we nu?! Niet voor ik uitgesproken ben! Wat is me dat! (*tot Roberto*) Wat sta je hier nu nog te lanterfant en zeg? Dadelijk komen de eerste gasten en dan is het weer de grote jacht! Vooruit... Ingerukt... Mars!

ROBERTO : Zeker menier... Ik ga al... Ik loop... Vado, vado! (*Af richting keuken, keert nog even op zijn stappen terug.*) Ik zal... Ik beloof u plechtig meneer Gerardo...

PATRON : Wát beloof je me plechtig? Ik heb liever dat je niets belooft! Ik heb genoeg van je!

ROBERTO : Va bene! Dan beloof ik niets.

PATRON : Kom, wat is het? Zeg het dan maar.

ROBERTO : Dus tok beloof. Ik zal vanavond mijn best bientje voorzet menier Gerardo. De forellen... U zal zien... De forellen zullen om-voor-te-knielen-zijn!

PATRON : Maak dat je wegkomt!

ROBERTO : Dat beloof ik menier Gerardo! Om voor te knielen! (*Roberto af*)

BAZIN : Je overdrijft Gerard... Je behandelt hem als een kind...

PATRON : Onzin Micheline, ik weet toch zeker wel wat ik doe. Trouwens, waar geen tucht is, is ontucht!

BAZIN : Ik vind dat je overdrijft!

PATRON : En ik zal blij zijn als Philibert afzwaait.

BAZIN : Roberto doet zijn best maar je moet hem wat meer leiding geven...

PATRON : *(kijkt op zijn uurwerk)* Zeg eens... Zijn de kamers in orde?

BAZIN : Anita is deze middag toch geweest... Wacht eens even wat zei ze... Die lamp in kamer 6 is nog altijd niet vervangen. In de reserve heeft ze niks gevonden...

PATRON : Kan ook niet zoeken... Moet hier toch alles zélf doen... Lamp in kamer 6... Welke lamp?

BAZIN : De leeslamp.

PATRON : Leeslamp-leeslamp-leeslamp... De rechtse of de linkse?

BAZIN : De rechtse geloof ik...

PATRON : Als je voor het bed staat of als je erin ligt?

BAZIN : Laat eens zien... Als je op je buik slaapt... de rechtse! Die moet al een week vervangen worden...

PATRON : En ik dacht dat het de lamp op het toilet was die het had begeven.

BAZIN : Nee, die schijnt het plots weer te doen. Nu goed, één van de gasten zal de leeslamp met de WC lamp hebben verwisseld. Liever licht op het toilet dan in bed zal die gedacht hebben.

PATRON : Dat was dan klaarblijkelijk géén intellectueel. *(krijgt een ingeving)* Dat is waarschijnlijk die perverse Landru geweest... Als die nog eens komt draai ik in het hele hotel overal rode lampen in... Dan kan ie de Coquilles in zijn bord op de tast gaan zoeken! Goed. Ik zal dat boven eens als de bliksem in orde gaan brengen...

BAZIN : Zijn er nog reservelampen?

PATRON : Er zijn stapels reservelampen... *(haast zich naar boven)* We hebben belachelijk veel reservelampen...

BAZIN : Roberto...

ROBERTO : *(komt ogenblikkelijk tevoorschijn.)* Mevrouw?

BAZIN : *(zakelijk en kort)* Wat ik wilde vragen: Staat de gratin in de verw warmer?

ROBERTO : Ja mevrouw...

BAZIN : Is de julienne van de groenten gemaakt?

ROBERTO : Zeker mevrouw...

BAZIN : En de fumet, heb je aan de fumet gedacht?

ROBERTO : Heel de tijd mevrouw...

BAZIN : Uitstekend! *(gehaast af)*

ROBERTO : (*Kijkt haar liefdevol na tot ze verdwenen is.*) Ik heb aan de fumet gedacht... En ook aan u mevrouw, om eerlijk te zijn... Mi fa perdere la testa! Bij het pocheren en bij het braiseren... Ik droom van haar als ik marineer, ik zie haar beeld als ik grilleer... Bij het braden van een cuisse en bij het zeven van een mousse... (*poëtisch*) Ik moet haar laten weten wat ik voel, diep in mijn hartje. (*nuchter*) En ook soms op andere plaatsen... Ik wilde soms dat ik een dichter was. (*nuchter*) Maar ja, ik ben al kok, al is het maar hulpkok. Bij een dichter zou alles overkoken... (*Hoort mevrouw roepen in de gang.*) Ik stoom, ik sta te dromen... (*Haast zich naar de keuken. De bazin komt terug op.*)

BAZIN : De tafels eerst... De bloemen, waar zijn de bloemen... (*Gaat terug naar de trap en roept op haar man.*) Gerard... Gerard! (*Plots alle lichten uit, liefst met een vonk, de kortsluiting illustrerend door de patron boven veroorzaakt. Micheline roept naar boven.*) Gerard! Wat betekent dat???

PATRON : (*van boven*) Nom-de-Dieu! Idiote reservelamp!

BAZIN : (*roept*) Wat zeg je Gerard?

PATRON : (*roept*) Idiote reservelamp! De zekering doorgeslagen! Micheline!

BAZIN : Gerard!

PATRON : (*harder*) Micheline!

BAZIN : Gerard!

PATRON : Wil je nu eindelijk eens met een zaklamp komen!!! Moet ik hier nog lang staan?

BAZIN : Hij ging het eens als de bliksem in orde brengen!

PATRON : Micheline! Waar blijf je nu toch? Godverdomme! Micheline!

BAZIN : Wacht even! Hier is alles donker!

PATRON : Heb je beneden nog iets? Micheline!!

BAZIN : Beneden is alles gesprongen...

ROBERTO : (*komt uit de keuken*) Hallo... mevrouw... De een of andere imbecile heeft de licht uitgedraaid...

BAZIN : Roberto het is niet erg jongen, de générale is weg...

ROBERTO : (*plots geïnteresseerd*) De generaal weg, zegt u. Is menier Gerardo partito?

BAZIN : Neen... niet de generaal: de plomb générale.

ROBERTO : Dat klopt signora. Het is in de keuken pikdonker. Molto pericoloso voor een kok tussen haakjes...

BAZIN : Mijn man is boven bezig aan de herstelling... Ik zal eens met de zaklamp gaan kijken hoever hij staat...

ROBERTO : Ik ben in de keuken over iets gestruikeld mevrouw, euh, de bak met forellen. E caduto per terra. Risultato...

BAZIN : Je broek nat...

ROBERTO : Nee, de forellen droog, mevrouw. Maar ze leven nog mevrouw. Er is nog gespartel.

BAZIN : Wacht, ik zoek een kaars... Hier... *(Geeft Roberto een kaars en zet er een op de balie.)* Ga naar de keuken en wacht...

(Roberto schuifelt terug naar de keuken.)

PATRON : Zeg komt er nog wat van! Enfin Micheline...

BAZIN : Ik ben er Gerard... Geef me toch de tijd... *(Gaat met zaklamp naar boven.)*

(Men hoort de buitendeur. Eén na één struikelen vier gasten binnen: eerst Constant, dan Jacky met twee valiezen, een fotoapparaat, een rugzak, daarna de twee dames.)

CONSTANT : Is me dat hier een donker kot zeg! Steek eens licht aan Jacky!

MONIQUE : Vooruit Jacky!

JACKY : *(verongelijkt)* Steek eens licht aan Jacky... Hoe kan ik nu licht aansteken, ik heb twee valiezen vast! *(gegiechel)*

CONSTANT : Met je neus Jacky, gebruik toch je neus!

MONIQUE : *(duwt Jacky vooruit)* Waarop wacht je Jacky?

JACKY : Zeg duw eens niet in mijn rug! Niet duwen zeg ik!!

MONIQUE : Ik duw niet, ik hou me vast...

JACKY : Nu ja... Maar daarnét was het duidelijk duwen!

JOSEE : God mensen! Willen jullie nu eens wat weten?

MONIQUE : Vooruit Jacky! Je aansteker! Doe toch iets.

JACKY : Wat vooruit? Ik zie geen steek! Ik blijf staan! En gaat dat nu eindelijk ophouden met dat duwen?

JOSEE : Wie wil er eens wat weten?

CONSTANT : Een hotel zonder licht: zeg, dat is het toppunt! Daarover zwijgen ze natuurlijk in de Guide Michelin.

MONIQUE : Neem je aansteker Jacky, doe iets!

JACKY : Neem zelf mijn aansteker!... In mijn rechterzak.

MONIQUE : Wacht... Waar ben je... Waar? (*zoekt in zijn zakken*)

JACKY : Mijn réchterzak!!

MONIQUE : Maar ja... Ik bén in je rechterzak.

JACKY : Niet mijn broekzak Monique!

(*De lichten gaan opnieuw aan.*)

MONIQUE : Ha!

JACKY : Eindelijk!

CONSTANT : Dat is beter.

JOSEE : Ja goed, als niemand het wil weten.

JACKY : (*Nog steeds boos*) Moest ik altijd zo duwen tegen de mensen, je zou wat te horen krijgen!

MONIQUE : Wat is het Josée? (*tot Jacky*) Zwijg nu toch eens!

CONSTANT : Even stilte vrienden! Mijn duifje zou graag iets zeggen.

JACKY : (*nog steeds pruilend*) Ik duw nooit zo hard.

MONIQUE : Maar hou nu eens twee minuten je mond alsjeblieft!

JACKY : Ik hou mijn mond als jij belooft om nooit meer te duwen.

JOSEE : Het was eenvoudig... om jullie te zeggen... dat ik mijn hiel heb stukgetrapt...

De hiel van mijn schoen... Mijn rechterhiel... Kijk... Hier... (*Steekt haar schoen in de lucht.*)

CONSTANT : (*bekijkt de schoen.*) Hmmm. Inderdaad... Je hebt gelijk!

MONIQUE : Trek het je niet aan Josée...

JACKY : Dat is met al dat duwen!

JOSEE : Jullie schijnen dat niet erg te vinden...

CONSTANT : Toch wel Josée... Hiel gebroken... We zijn érg onder de indruk...

Maar... zulke dingen gebeuren nu eenmaal dagelijks. En brutaal genoeg gaat het leven gewoon voort!

JOSEE : Het zijn splinternieuwe schoenen! Zesduizend frank!

CONSTANT : De prijs, duifje, die interesseert niemand...

JOSEE : Kan ik weer eens terug naar Loretti! En ik kom juist van Loretti! Meneer Loretti zal zeggen: Daar heb je ze weer.

CONSTANT : Meneer Loretti zou beter de constructie van zijn hielen wat verstevigen!

(Gaat naar de balie en neemt een kaartje.)

JOSEE : Het ergste is nog dat ik vrees maar één paar bij te hebben!

MONIQUE : Ik wil jou wel een paar van mij lenen maar jij hebt zo'n kleine voeten..

JACKY : Jij hebt grote voeten Monique. Je moet dat durven bekennen.

CONSTANT : Hou nu in hemelsnaam op over die schoenen en die voeten. Hier... Wat is dat?

JACKY : Monique heeft grote voeten... met lange tenen.

CONSTANT : *(Neemt kaartje van de balie, leest het met gespeelde verbijstering.)* Dat kan nu toch niet. Néé toch! Ik kan het nauwelijks geloven!

JOSEE : Wat geloven?

CONSTANT : Hier! Lees!

JOSEE : *(hinkelt dichterbij)* Wat dan! Laat zien...

CONSTANT : Hier! Het staat hier geschreven! In de twee landstalen! Fermé à cause de décès! Wegens sterfgeval gesloten.

MONIQUE : Maar dat kan toch niet. Dan... Dan zouden ze ons toch niet van zover laten komen!

CONSTANT : Daar heb je het! We zijn er aan voor de moeite. En dan zo'n laconiek kaartje!

JACKY : Och jij... *(Neemt het kaartje en leest)* Plaagstok!

MONIQUE : Wat staat er? Leest dan!

JACKY : Un instant s'il vous plait! Een ogenblik alstublieft. Dat staat er!! Ik geloofde het bijna!

MONIQUE : Jij gelooft ook alles!

JACKY : Ik geloof alles? Jij gelooft alles!